

handling ikke ubetimeligen afbrydes, og bør ikke skee i Dørværelse af Personer, som derved kunne faae Vink, de muligens kunne benytte til Skade for Undersøgelsen.

Formener noget af de militære Medlemmer, at nogen vis Afhøring eller anden Rettergangshandling bør finde Sted og derom opstaaer Meningsforskjel, afgjøres Spørgsmaalet, hvis Sagen behandles i en Krigsret, af denne ved Stemmesleerhed. Behandles Sagen i et Krigsforhør, og dets militære Medlemmer ere enige i at ansee en saadan Rettergangshandling for nødvendig, er det Auditørens Pligt at foretage samme, naar den angaaer Sagens Gjensand, medmindre han antager, at den vil være til Skade for Sagen, i hvilket Fald Beslutning senere tages af Krigsretten, naar Sagen undergives Paakjendelse af en saadan. Overalt hvor en Meningsforskjel opstaaer mellem Rettens Medlemmer, kan enhver af dem faae sine Bemærkninger tilførte Protocolen.

§ 73.

I en offentlig Straffesag lægges den givne Befaling om Undersøgelsen til Grund ved Sagens Behandling.

Fremkommer der under Sagen Formodning om, at Tiltalte har begaaet andre offentlige Forbrydelser, end i Befalingen ommeldes, eller at offentlige Forbrydelser, der staae i Forbindelse med den paatalte Sag, ere forøvede af Noget, som ei er sat under Tiltale, udstrækkes Undersøgelsen ogsaa til flige andre Forbrydelser, forsaavidt Oplysninger ellers kunne tabes; men herom afgives derefter Melding til vedkommende Befalingsmand.

§ 74.

Sagerne skulle ved de militære Retter fremmes med størst mulige Hurtighed.

I Behandlingen af de Straffesager, som efter offentlig Foranstaltning anlægges ved bemeldte Retter, følges de Forskrifter, som med

Hensyn til flige Sager gjælde for de borgerlige Domstole, forsaavidt ikke nærværende Rettergangsorden indeholder derfra afvigende Bestemmelser. I Medfør heraf bør ikke mindre nøiagtigt undersøges enhver Omstændighed, der maatte tale for den Tiltaltes Uskyld eller kan tjene til Strafs Formildelse, end de Omstændigheder, der tale for hans Skyld eller afgive Grund til forhøiet Straffesendes Anvendelse.

De Straffesager, som, uden at egne sig til offentlig Paatale, ifølge en privat Klagers Begjæring anlægges ved militær Ret, blive at behandle efter de Regler, som i de borgerlige Love ere foreskrevne med Hensyn til private Politisager, dog med de Indskrænkninger, der følge af denne Rettergangslovs Forskrifter. Møde ved Sagsførere tilstedes i disse Sager ikkun for Parter, som boe over fire Mile borte fra det Sted, hvor Retten holdes.

§ 75.

Brug af stemplet Papiir skal ikke være nødvendig ved de underordnede Krigsretter.

§ 76.

Er Sagen af den Beskaffenhed, at den kan forliges, da har Retten ved sin Mægling at søge at tilvejebringe Forlig.

Indgaaes et saadant af Parterne, ere Forligsbetingelserne at indføre i Retsprotocolen, hvor de underskrives af Parterne. Angaaer Sagen Fornærmelser i Ord eller Gjerning, bør Forliget, for at have Retskraft, stadfæstes af den Befalingsmand, som har anordnet Rettergang i Sagen. Saadan Stadfæstelse meddeles, naar der ikke er nogen lovlig Hindring derfor, navnlig heller ikke med Hensyn til de militære Forholds Beskaffenhed. Et ved militær Ret indgaaet og i fornødent Fald stadfæstet Forlig har samme Retskraft, som om det var indgaaet ved de anordnede Forligelsescommissioner eller borgerlige Domstole.